

Redemptoris Missio

Humanitarian Aid Foundation

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Fundatora Fundacji „Redemptoris Missio”- Pana Profesora Zbigniewa Pawłowskiego. Pan Profesor był jednym ze współzałożycieli Fundacji. Do końca swoich dni żywo interesował się działaniami Fundacji, pozyskiwał do współpracy nowe osoby, angażował swoje siły i umiejętności w pomoc w rozwoju Fundacji.

Pan Profesor zawsze chętnie służył swoją radą i wsparciem. Obserwując Jego działania mogliśmy się wiele nauczyć. Przez ostatnie pół roku z podziwem patrzyliśmy jak mężnie znosił swoją chorobę i ile miał w sobie wewnętrznej siły i męstwa. Umierając osierocił nie tylko swoją rodzinę; dzieci i wnuki, ale również Fundację. Łączymy się w bólu z rodziną i bliskimi Pana Profesora.

Justyna Janiec-Palczewska

Prezes Fundacji „Redemptoris Missio”

Prof. zw. dr hab. n. med. dr h. c. Zbigniew S. Pawłowski to prawdziwy „Człowiek Renesansu” - wszechstronnie uzdolniony, potrafiący wiele rzeczy, któremu nieobca była wiedza z wielu różnych dziedzin. W dodatku bardzo sprawnie posługujący się komputerem, korzystający szeroko z Internetu – czyli nowoczesny. Teraz, na wieść o Jego śmierci, mamy poczucie wielkiej straty, które udziela się nie tylko w redakcji Medicus Mundi Polonia, w Fundacji Pomocy Humanitarnej Redemptoris Missio, ale i w wielu innych środowiskach.

Prof. Jerzy T. Marcinkowski

Członek Rady Fundacji Redemptoris Missio

Redaktor Naczelny Medicus Mundi Polonia

Życiorys

prof. dr hab. dr h.c. Zbigniewa Pawłowskiego

Prof. Zbigniew Pawłowski urodził się 29 lipca 1926 roku w Poznaniu w rodzinie inteligenckiej. Jego ojciec, znany geograf Stanisław Pawłowski, był rektorem Uniwersytetu Poznańskiego, a matka, Ewa Wanda Pawłowska absolwentką szkół klasztornych. Rodzina Pawłowskich przeniósła się do Poznania z Lwowa w 1919 roku. Jedną z przyczyn przeprowadzki była perspektywa rozwoju kariery prof. Stanisława Pawłowskiego na nowopowstałym Uniwersytecie Poznańskim. Szczególnie dramatyczny dla rodziny Pawłowskich był okres II Wojny Światowej, w przebiegu której życie stracił ojciec prof. Zbigniewa Pawłowskiego, jego siostra Wanda oraz brat Przemysław.

Kilka lat po zakończeniu II Wojny Światowej, 3 września 1952 roku, Zbigniew Pawłowski ożenił się z Janiną Grzankowską. Tak o swoim małżeństwie pisał w autobiograficznej książce „Moje dziewięćdziesiąt lat życia na kilkuset stronach”: „Wybrałem ostatecznie Jankę, koleżankę ze studiów, osobę, wielce zrównoważoną i wymagającą. Nie obiecywałem jej przed ślubem szalonej miłości, a tylko szacunek i wiarę w trwałość małżeństwa. W nim, dzięki obopólnemu zrozumieniu i zżyciu się, prawdziwa i ostatnia w moim życiu moja *miłość* rozwinęła się z czasem i przetrwała ponad 60 lat.” Owocem małżeństwa prof. Zbigniewa Pawłowskiego i dr Janiny Grzankowskiej-Pawłowskiej, są dzieci kontynuujące naukową tradycję rodziny: dr chem. Magdalena Maria Pawłowska i prof. dr biol. Jan Wojciech Pawłowski.

Prof. Zbigniew Pawłowski od dzieciństwa interesował się medycyną, a w związku z tym wiele uwagi poświęcał własnej edukacji. W latach 1946-1951 studiował medycynę na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego. Praktykę medyczną rozpoczął pod okiem prof. Rudolfa Weigla, następnie pracował m.in. w Katedrze Biologii i Parazytologii

Lekarskiej AM w Poznaniu oraz na Oddziale Zakaźnym Wojewódzkiego Szpitala Dziecięcego w Poznaniu. W 1964 roku otrzymał stypendium na kurs medycyny tropikalnej w Liverpool School of Tropical Medicine. Istotnym wydarzeniem w karierze prof. Pawłowskiego było objęcie w 1970 roku kierownictwa w Klinice Chorób Pasożytniczych i Tropikalnych AM w Poznaniu. W latach 1978-1979 był dyrektorem Instytutu Mikrobiologii i Chorób Zakaźnych AM w Poznaniu. Rok 1979 był kluczowy w karierze międzynarodowej, bowiem wówczas prof. Pawłowski został kierownikiem IPI PDP Światowej Organizacji Zdrowia. Z WHO był związany w latach 1973-2011 jako ekspert tej organizacji.

Prof. Zbigniew Pawłowski jest autorem 736 publikacji (dane na rok 2015), opiekunem naukowym 2 habilitantów i promotorem 11 doktoratów. W swojej długiej karierze został wyróżniony wieloma prestiżowymi wyróżnieniami i odznaczeniami, pełnił kluczowe funkcje w polskich, europejskich i światowych towarzystwach, federacjach oraz komitetach. Przy ogromie obowiązków znajdował czas żeby dzielić się swoją wiedzą i doświadczeniem z innymi- efektem tego było powstanie Fundacji Pomocy Humanitarnej Redemptoris Missio.

Długie i intensywne życie Profesora Zbigniewa Pawłowskiego może stanowić źródło refleksji nad siłą ludzkiego intelektu i ideą bezinteresownego, społecznego zaangażowania. Pamięć o prof. Pawłowskim będzie żywa u wszystkich, którzy mieli okazję z nim pracować, bądź przynajmniej obserwować Jego działalność.

Jacek Jarosz

(Źródło: „Moje dziewięćdziesiąt lat na kilkuset stronach” 2016)